

paa, hvad det var for Thing, Klagerne vilde have, at de 5 Mænd skulde forhøres om, nemlig „om de vare eller de ikke vare vidende om, at den ikke valgte Kandidat Johansen havde et Flertal af Stemmer paa den Tid da Stricker satte en Frist af 1 Kvarter til endnu at modtage Stemmer“, saa maa man spørge, om det dog ikke var den ligegyldigste Sag af Verden, om disse Folk vidste eller ikke vidste dette, og om der var den mindste Opfordring til at spørge dem derom? Man vidste jo ad anden Dei, at Johansen den Gang maa have haat nogle flere Stemmer end Klein, og det af den simple og naturlige Grund, at Klein tilsidst kun havde 9 Stemmer flere end Johansen, og at næsten alle Valgbestyrelsens Medlemmer, der jo ikke havde stemt, da Kvarterfristen blev sat, have stemt paa Klein. Altsaa er dette Noget, som Enhver kan regne sig selv til, og som der ikke behøvedes 5 Mænd til at oplyse, at Johansen maa have haat nogle flere Stemmer end Klein, den Gang Kvarterfristen blev sat; men er det Tilfældet, saa vil det være en stor Laabelighed at trække 5 Mænd op og spørge dem derom. Naar Klagerne fremdeles vilde have disse 5 Mænd forhørt, om „hvor vidt de vare eller ikke vare vidende om, at den af Statsraad Stricker givne Frist af 1 Kvarter blev benyttet til at tilveiebringe Stemmer for Klein“, saa er dette et aldeles irrelevant Moment. Det kom ikke an paa at oplyse, om man havde forsøgt at hverve Stemmer for Klein; men hvad der skulde undersøges, var, om der under den satte Frist — naar det overhovedet var en Feil at sætte en saadan Frist — var kommet Folk tilstede, som havde afgivet deres Stemmer for Klein, og som ikke havde været tilstede, den Gang Kvarteret blev sat. At kalde 5 Mænd op, for at spørge derom, vilde jeg imidlertid anfse for urigtig. Jeg tror derfor, at de Ansøgere, som Flertallet har ført over Maaden, hvorpaa Forhørene ere optagne, ere lige saa lidt begrundede som selve de Ansøgere, de have ført mod selve Valget. I Genhold hertil skal jeg saaledes tillade mig at anbefale, at det ærede Thing godkjender det fete Valg.

Ordføreren: Nogle af den ærede Lælers Bendinger minde mig stærkt om de Udtalelser, som hørtes her i Salen, da vi i December omhandlede det aalborgske Valg. Da fordrede man ogsaa, ligesom nu, at man lidenskabsløst skulde overveie Valget; man sagde, at der, naar man overveiede det uden Lidenskab, var al Grund til strax at godkjende det, og man sagde endvidere, at hvis man udsatte dette Valg til Undersøgelse, vilde dette vække den allerstørste Forbauselse over hele Landet. Nu siger det ærede Medlem, at vi, naar vi ere lidenskabsløse, anerkjende Valget, men at vi, naar vi kassere det, vække den allerstørste Forbauselse i det ganske Land. Jeg tror imidlertid ikke, at disse Talemaader have mere at betyde i

Marts 1874 end i December 1873. Eigesom det viste sig, at Undersøgelsen var nødvendig og blev forlangt, uagtet alle de høie Talemaader, man den Gang brugte for at glide bort fra Undersøgelsen, saaledes er jeg for mit Vedkommende overbevist om, at Landet, for at bruge dette Udtryk, vilde forbauses, dersom dette Valg blev erkendt for gyldigt. Jeg tror, det vilde føre til en Demoralisation med Hensyn til kommende Valg, om man vilde godkjende en saa forfømmelig og uordentlig Valghandling som nærværende, og jeg mener, at en Godkjendelse vilde vække Forbauselse ikke alene nu, men ogsaa ved fremtidige Valg; det vilde være et Anker, hvortil Alle, som vilde forsvare flette Valghandlinger, vilde søge at holde sig. Den ærede Læser paaberaabte sig, at der ingen Regel er givet i Valgloven om, hvorledes Valgbestyrelsens Formand skal vælges. So, der er; der er den Regel, at han skal udnævnes før Valghandlingens Begyndelse. Om hvorvidt han udnævnes med simpelt Flertal eller med absolut Flertal osv., er Intet foreskrevet, men der staar, at han skal være udnævnt før Valghandlingens Begyndelse, og det er det, som ikke er fket; det er den Lovforskrift, som er tilføjet. Den ærede Læser sagde derefter, at det var det Samme, thi det stiltiende Samtykke bagefter var nok; men jeg maa spørge, hvad Valgbestyrelsens Medlemmer skulde gjøre bagefter? Kunde de sige, at de ikke anerkjendte Borgmesteren for Valgformand? Dersom nu en Del af dem havde sagt Nei, hvad saa? Var Valget efter det ærede Medlems Mening da kasseret, eller skulde det staa ved Magt? Dersom det ærede Medlem tror, at enkelte af Valgbestyrelsens Medlemmers Modstand imod at anerkjende Borgmesteren for at have været en besjætt Formand kunde omstøde Valget, ligger jo dog deri en Erkjendelse af, at Udnævelsen af Formanden før Valgets Begyndelse er nødvendig. Den ærede Læser yttrede, at et enkelt Medlem skulde have anmodet Borgmesteren om at være Formand; men dersom man vil efterlæse Borgmesterens egen Forklaring, som er aftrykt Ord til andet i Betænkningen, vil man finde, at der ikke staar Noget derom. Det er ganske vist, at et enkelt Medlem har forklaret saaledes under Forhøret; men Borgmesteren har ikke paaberaabt sig det som Grund til, at han har været Valgformand. Naar man gennemlæser hans Forklaring, favnes der tværtimod enhver Paastand om, at Nogen den Gang har opfordret ham til at være Valgformand. Han støtter sig blot til, at han har været det tidligere, og at Valgbestyrelsens Medlemmer ere de samme Personer, som tidligere have valgt ham; men denne Gang er der Ingen, i det Mindste ikke efter hans egen Forklaring, som har sagt til ham: Hr. Statsraad, gjør os den Tjeneste at være Valgformand. Den ærede Læser erklærer, at Valgformandsvalget ikke har haat den allermindste Indflydelse paa Valget. Jeg kunde jo spørge, hvor-